Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCV. — Wydana i rozesłana dnia 5. lipca 1916.

Trość: M2 209. Rozporządzenie celem wykonania § 32., ustęp 1., rozporządzenia ministeryalnego z dnia 22. grudnia 1915, w sprawie odroczenia zapłaty prawno-prywatnych wierzytelności pieniężnych wobec dłużników w Galicyi i na Bukowinie.

209.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 13. kwietnia 1916

celem wykonania § 32., ustęp 1., rozporządzenia ministeryalnego z dnia 22. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 385, w sprawie odroczenia zapłaty prawno - prywatnych wierzytelności pieniężnych wobcc dłużników w Galicyi i na Bukowinie.

Celem wykonania § 32., ustęp 1., rozporządzenia ministeryalnego z dnia 22. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 385, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Protesty wekslowe, sporządzone z powodu niezapłacenia kwoty częściowej, są stosownie do § 32., ustęp 1., rozporządzenia ministeryalnego z dnia 22. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 385, wolne od należytości według p. t. 116, lit. g) ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89 tylko wówczas, jeśli przepisaną należytość od protestu uiszczono już przy podniesieniu protestu z powodu nieuiszczenia poprzedniej kwoty częściowej.

§ 2.

Organ protestacyjny ma protest sporządzić rozporządzenia ministerya bez stempla, jeśli z własnych jego zapisków jest mu wiadome lub strona to udowodni, że należytość od protestu została już poprzednio zapłacona. Dowód ten należy przeprowadzić z reguły należycie ostemplowany.

w ten sposób, że należy przedłożyć albo nalezycie ostemplowany protest, sporządzony z powodu nieuiszczenia poprzedniej kwoty częściowej, albo wolne od stempla poświadczenie o należytem ostemplowani i poprzedniego protestu, wystawione przez organ, który ten poprzedni protest sporządził. Poświadczenie tego rodzaju może być udzielone albo na samym wekslu albo w osobnym dokumencie, w którym należy wymienić sumę wekslową, wysokość nieuiszczonej częściowej zapłaty, do której protest się odnosi, oraz wysokość uiszczonej za ten protest kwoty stemplowej. Organ protestacyjny ma na wygotowanym bez stempla proteście zaznaczyć w tem miejscu, w którem znaczek stemplowy zwykle się umieszcza, że przepisane ostemplowanie poprzedniego częściowego protestu zostało przez stronę udowodnione, że zatem uwolnienie od stempla według § 32., ustęp 1., rozporządzenia ministeryalnego z dnia 22. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 385 jest uzasadnione.

§ 3.

Jeśli niema możności przeprowadzenia dowodu w sposób w § 2. przewidziany, natenczas można protest wygotować bez stempla; w przypadku takim winien organ protestacyjny zaopatrzyć protest w tem miejscu, w którem znaczek stemplowy zwykle się umieszcza, następującą notatką: "Bez stempla po myśli § 32., ustęp 1., rozporządzenia ministeryalnego z dnia 22. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 385, ponieważ według oświadczenia strony protest sporządzony z powodu nieuiszczenia poprzedniej kwoty częściowej był należycie ostemplowany."

Na wezwanie władzy skarbowej winna strona dodatkowo udowodnić albo przynajmniej w odpowiedni sposób (na przykład korespondencyami) uwiarogodnić, że uczyniła zadość przytoczonemu w § 1., warunkowi, gdyż w przeciwnym razie należytość według pozycyi taryfowej 116, lit. g ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, w pojedynczym wymiarze będzie ściągnięta.

8 4

Notaryusze winni w swoich rejestrach protestacyjnych uwidaczniać, które ze sporządzonych przez nich protestów były według § 1. niniejszego rozporządzenia nieostemplowane i podawać przytem wskazując krótko na dotyczące postanowienie niniejszego rozporządzenia, czy przestrzegano po-

Na wezwanie władzy skarbowej winna strona stępowania według § 2. czy też § 3. tego rozpokowo udowodnić albo przynajmniej w odpo- rządzenia.

§ 5.

Podania i protokoly, których celem jest dostarczenie dowodu, że zachodzi warunek uwolnienia od należytości według § 32., ustęp 1., rozporządzenia ministeryalnego z dnia 22. grudnia 1915, Dz. u. p. Nr. 385, są według pozycyi taryfowej 44, lit. g ustawy z dnia 13. grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 89, wolne od stempla. Załączniki takich podań i protokołów nie podlegają według pozycyi taryfowej 20. ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, stemplowi od zalączników.

Leth wir.